

ΣΤΕ 1811/2016 [Καθορισμός ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού]

Περίληψη

-Η ύπαρξη και λειτουργία φυσικού ιχθυοτροφείου αποτελεί παράκτιο φυσικό πόρο, ο οποίος επηρεάζει τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού και της παραλίας, λόγω της φυσικής του διαμόρφωσης και των επεμβάσεων που απαιτούνται για τη λειτουργία του. Η ύπαρξη και τα όρια, ωστόσο, του φυσικού αυτού πόρου δεν ελήφθησαν με οποιονδήποτε τρόπο υπόψιν για τη χάραξη των ορίων του αιγιαλού και της παραλίας, δεδομένου ότι καμία μνεία του ιχθυοτροφείου δεν γίνεται στην προσβαλλόμενη πράξη ή στα στοιχεία που προηγήθηκαν της έκδοσής της, σε αντίθεση με την ιχθυόσκαλα και τις αυθαίρετες κατασκευές ιδιωτών και του Δήμου Αμβρακικού, τα οποία μνημονεύονται ως τεχνικά έργα στον αιγιαλό, την παραλία και τον παλιό αιγιαλό και απεικονίζονται στο σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα. Επομένως, η προσβαλλόμενη πράξη αιτιολογείται πλημμελώς ως προς τη χάραξη των ορίων του αιγιαλού στη θέση της φερόμενης ιδιοκτησίας της αιτούσας, αλλά και ως προς τον καθορισμό της ζώνης παραλίας, η οποία επηρεάζεται από τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού.

-Με την προσβαλλόμενη απόφαση έγινε καθορισμός της οριογραμμής παλαιού αιγιαλού χωρίς να προσδιορίζεται η χρονολογία δημιουργίας του, παρότι με έγγραφό της προς την Κτηματική Υπηρεσία Ν. Άρτας η αιτούσα ζήτησε να ληφθούν υπόψιν τα ιδιοκτησιακά της δικαιώματα ενόψει αυτού του καθορισμού. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται πλημμελώς, και ως προς τον καθορισμό της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού.

Πρόεδρος: *Χρ. Ράμμος*

Εισηγητής: *Μ. Τριπολιτσιώτη*

Βασικές σκέψεις

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (2856118, 1971884/2006 γραμμάτια παραβόλου) ζητείται η ακύρωση της 1588/22.11.2005 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου «Καθορισμός για πρώτη φορά των ορίων αιγιαλού - παραλίας και παλαιού αιγιαλού του Δ. Δ. Κορωνησίας και νοτιοδυτικά του υφισταμένου οικισμού, Δήμου Αμβρακικού Ν. Άρτας» (Δ΄ 1428/30.12.2005).
2. Επειδή, ο ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» (Α΄ 285), ορίζει στο άρθρο 1 ότι «Αιγιαλός είναι η ζώνη της ξηράς που βρέχεται από τη

θάλασσα, από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της» (παρ. 1), «Παραλία είναι η ζώνη ξηράς που προστίθεται στον αιγιαλό, καθορίζεται δε σε πλάτος μέχρι και πενήντα (50) μέτρα από την οριογραμμή του αιγιαλού, προς εξυπηρέτηση της επικοινωνίας της ξηράς με τη θάλασσα και αντίστροφα» (παρ. 2) και «Παλαιός αιγιαλός είναι η ζώνη της ξηράς, που προέκυψε από τη μετακίνηση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και το όριο του παλαιότερα υφιστάμενου αιγιαλού» (παρ. 3). Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 5 «Ο παλαιός αιγιαλός και η παλαιά όχθη ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου και καταγράφονται ως δημόσια κτήματα». Στο άρθρο 3 παρ. 1 ορίζεται ότι «Ο καθορισμός των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού γίνεται από Επιτροπή ...», στο δε άρθρο 5 παρ. 3 και 5 προβλέπεται ότι «3. Η Επιτροπή καθορίζει τις οριογραμμές του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού εντός μηνός από την εισαγωγή της υπόθεσης σε αυτήν και συντάσσει σχετική έκθεση. Η Επιτροπή καθορίζει την παλαιά θέση του αιγιαλού, που υπήρχε μέχρι το έτος 1884 αν υφίστανται κατοχές ιδιωτών, αλλά και προγενέστερα εάν δεν υφίστανται τέτοιες κατοχές, εφόσον η θέση του παλαιού αιγιαλού προκύπτει από ενδείξεις επί του εδάφους ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία εξαιρουμένων των μαρτυρικών καταθέσεων» και «5. Η έκθεση και το διάγραμμα επικυρώνονται, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.), με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών {του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, κατά το χρόνο που εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, βλ. άρθρο 46 παρ.21 του ν. 3220/2004 (Α' 15) και ήδη του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, βλ. άρθρο 113 παρ.2 του ν.3978/2011 (Α' 137) } και δημοσιεύονται μαζί με την επικυρωτική αυτή απόφαση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. ...". Περαιτέρω, στο άρθρο 6 (Στοιχεία για τον καθορισμό του παλαιού αιγιαλού) ορίζεται ότι «Η Επιτροπή αναζητά και συνεκτιμά όλα τα απαιτούμενα για την ακριβή οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στοιχεία, τα οποία και παραθέτει στην έκθεσή της, ιδίως φυσικές ενδείξεις (όπως το αμμώδες, ελώδες ή βαλτώδες εκτάσεων συνεχόμενων του αιγιαλού), αεροφωτογραφίες, χάρτες και διαγράμματα διαφόρων ετών, γεωλογικές μελέτες», », στο δε άρθρο 9, το οποίο αφορά στα στοιχεία καθορισμού αιγιαλού και παραλίας, προβλέπεται ότι «1. Η Επιτροπή για τη χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού και της παραλίας λαμβάνει υπόψη της ύστερα από αυτοψία τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις, που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεικτικά: α) τη γεωμορφολογία του εδάφους, αναφορικά με κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, τη σύστασή του, καθώς και το φυσικό όριο βλάστησης, β) την ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, γ) τα πορίσματα από την εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής, δ) τη μορφολογία του πυθμένα, ε) τον τομέα ανάπτυξης κυματισμού σε σχέση με το μέτωπο της ακτής, στ) την

- ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή, που νομίμως υφίστανται, ζ) τις τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης που επηρεάζουν την παράκτια ζώνη, η) την ύπαρξη δημόσιων κτημάτων κάθε κατηγορίας που βρίσκονται σε άμεση γειτνίαση με την παράκτια ζώνη, θ) τυχόν υφιστάμενο Κτηματολόγιο και ι) την ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών. 2. ...».
3. Επειδή, με τις παραπάνω διατάξεις του ν. 2971/2001 θεσπίζεται διοικητική διαδικασία για τον, κατά δέσμια αρμοδιότητα, καθορισμό της οριογραμμής του αιγιαλού ως φυσικού φαινομένου, δηλαδή της μέγιστης αλλά συνήθους αναβάσεως των χειμερίων κυμάτων σε δεδομένη χερσαία ζώνη. Η διαπίστωση αυτή μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε πρόσφορο, κατά τα δεδομένα της κοινής ή της επιστημονικής πείρας, μέσο, όπως είναι και η αυτοψία των μελών της αρμόδιας επιτροπής καθορισμού ορίων, εφόσον αυτή διενεργείται στον κατάλληλο χρόνο. Έχει, συναφώς, κριθεί ότι η ανάγκη δημιουργίας, με διοικητική πράξη, ζώνης παραλίας πρέπει να διαπιστώνεται από τη διοίκηση κατά τρόπο σαφή και αιτιολογημένο, ενόψει της φύσεως της συνεχόμενης προς τον αιγιαλό ξηράς και της αδυναμίας να εξυπηρετηθεί από τον αιγιαλό ο κατά το νόμο προβλεπόμενος προορισμός της παραλίας. Περαιτέρω, η ανάγκη για τη δημιουργία παραλίας μπορεί να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, όπως είναι το σχετικό διάγραμμα και η μορφολογία της περιοχής που εμφανίζεται σ' αυτό, στα οποία είναι δυνατόν να στηριχθεί ευθέως ο ακυρωτικός δικαστής κατά τον έλεγχο νομιμότητας της σχετικής διοικητικής πράξης (ΣτΕ 4552/2014, 3906/2012, 4513/2009, 3288/2008, 3615/2007). Εξάλλου, με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 2971/2001, καθιερώνεται επίσης διοικητική διαδικασία οριοθέτησης της δημόσιας κτήσης, η οποία προκύπτει από τη μετατόπιση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα. Συγκεκριμένα, αν κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού είναι φανερή, λόγω γεωφυσικών φαινομένων ή διεργασιών, όπως είναι οι προσχώσεις, ή άλλων αιτίων, η δημιουργία νέας χερσαίας ζώνης, με παράλληλη βαθμιαία υποχώρηση της θάλασσας, η οικεία Επιτροπή προβαίνει στον καθορισμό της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού επί τη βάση των αναφερομένων στα άρθρα 5 και 6 του ν. 2971/2001 στοιχείων. Εν όψει της φύσης του τμήματος αυτού της ξηράς ως ανεπίδεκτου κτήσης ιδιωτικών δικαιωμάτων όταν καταλαμβάνονταν από τις αναβάσεις των χειμερίων κυμάτων, μετά την επέκταση των ορίων της ακτογραμμής προς τη θάλασσα τούτο καθίσταται τμήμα της δημόσιας κτήσης. Λόγω του χαρακτήρα της αυτού η παραπάνω διαδικασία μπορεί κατ' αρχήν να αναχθεί σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά το παρελθόν. Ο νομοθέτης, όμως, σταθμίζοντας τις επιπτώσεις του ως άνω καθορισμού σε διακατοχικές καταστάσεις που δημιουργήθηκαν στο παρελθόν, θέσπισε ένα χρονικό όριο μέχρι του οποίου μπορεί να ανατρέξει η διαπίστωση αυτή. Ειδικότερα, εάν η νέα χερσαία ζώνη έχει δημιουργηθεί, στο σύνολό της, πριν από το έτος 1884 και, στην έκταση μεταξύ του σημερινού και του ως άνω

παλαιού αιγιαλού, υπάρχουν πράξεις νομής και κατοχής ιδιωτών πριν από το έτος αυτό, δεν μπορεί να καθορισθεί οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και να δημιουργηθεί με τον τρόπο αυτό δημόσια κτήση. Εάν δε τμήμα μόνον της νέας χερσαίας ζώνης έχει δημιουργηθεί πριν από το έτος 1884 και, στο τμήμα αυτό του παλαιού αιγιαλού, υπάρχουν πράξεις νομής και κατοχής ιδιωτών πριν από το έτος αυτό, η οριογραμμή παλαιού αιγιαλού δεν μπορεί να καθορισθεί με τρόπο που να περιλαμβάνει και το ως άνω τμήμα. Εάν όμως δεν υπάρχουν πράξεις νομής και κατοχής ιδιωτών έως το έτος 1884, τότε ο χρόνος αυτός δεν αποτελεί κρίσιμο, κατά νόμον, στοιχείο για τον καθορισμό της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού και, συνεπώς, δεν απαιτείται να προσδιορίζεται επακριβώς στην αιτιολογία της σχετικής διοικητικής πράξεως η χρονολογία δημιουργίας του παλαιού αιγιαλού. Εξάλλου, η κρίση της Διοίκησης για τη διαμόρφωση παλαιού αιγιαλού και για τον χρόνο δημιουργίας του πρέπει να είναι αιτιολογημένη και να στηρίζεται, σε ενδείξεις τεκμηριωμένες επιστημονικά ή σε άλλα αποδεικτικά στοιχεία, εξαιρουμένων, υπό το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, των μαρτυρικών καταθέσεων (πρβλ. Σ.τ.Ε. 4496/2012, 4513, 1159/2009 κ.ά.).

4. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, προκειμένου να γίνει για πρώτη φορά καθορισμός των ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού στην περιοχή του Δ. Δ Κορωνησίας, νοτιοδυτικά του υφιστάμενου οικισμού, στο Δήμο Αμβρακικού του ν. Άρτας, η αρμόδια Επιτροπή καθορισμού ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού προχώρησε σε αυτοψία για να διαπιστώσει το πλάτος της βρεχόμενης ζώνης ξηράς και τα λοιπά συναφή στοιχεία, και με την από 29.3.2005 έκθεσή της, αφού έλαβε υπ' όψιν της τα παραπάνω στοιχεία, το τοπογραφικό διάγραμμα που συντάχθηκε στις 20.3.2005 από τοπογράφο μηχανικό της Κτηματικής Υπηρεσίας Άρτας, αεροφωτογραφία της Γ.Υ.Σ. στην περιοχή της Κορωνησίας, έτους λήψης 1980, από την οποία γίνεται αντιληπτή η ύπαρξη παλαιού αιγιαλού, καθώς και το ανάγλυφο του εδάφους, δηλαδή ότι α) μορφολογικά πρόκειται για πεδινή περιοχή, με ομαλή κλίση εδάφους και αμμώδεις προσχώσεις, β) πρόκειται για κλειστή θάλασσα (Αμβρακικός κόλπος), η οποία παρουσιάζει ξέρες και υφάλους στα αβαθή σημεία προς τη στεριά και σε μεγάλο μήκος ακτής και γ) τεχνικές παρεμβάσεις έχουν διαμορφώσει χώρο λιμένα, ο οποίος χρησιμοποιείται για τις λιμενικές ανάγκες των κατοίκων του οικισμού (ιχθυόσκαλα κλπ), αποφάνθηκε ότι πρέπει να διορθωθεί το σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα, ώστε από τον καθορισμό των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού να μην εξαιρούνται υφιστάμενα κτίρια ή έργα που υφίστανται παρανόμως. Στη συνέχεια, με την από 19.5.2005 έκθεση της ίδιας επιτροπής, αφού ελήφθησαν υπ' όψιν και πάλι τα παραπάνω στοιχεία, καθορίσθηκαν τα όρια αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού, όπως και ζώνη παραλίας πλάτους 10 μ. για την εξυπηρέτηση των αναγκών της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2971/2001. Στην έκθεση αναφέρεται ότι επί του αιγιαλού, της παραλίας και

- του παλαιού αιγιαλού τεχνικά υπάρχουν τεχνικά έργα, τα οποία απεικονίζονται στο τοπογραφικό διάγραμμα (λιμάνι, αυθαίρετες κατασκευές ιδιωτών και του Δήμου Αμβρακικού). Το Γ.Ε.Ν., με το 10033/544.5/1042/05/23.9.2005 έγγραφό του υπέδειξε η οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού να αρχίζει και να τελειώνει από και στην οριογραμμή του αιγιαλού. Με την προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου επικυρώθηκε η τελευταία από 19.5.2005 έκθεση της Επιτροπής, κατόπιν διόρθωσης της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού, σύμφωνα με την υπόδειξη του Γ.Ε. και καθορίστηκαν τα όρια, του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού.
5. Επειδή, η αιτούσα Ι. Μονή φέρεται ως κυρία παλαιού ιχθυοτροφείου με την ονομασία «Σακολέτσι», τμήμα της χερσαία ζώνης του οποίου εμπίπτει στα όρια του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού που καθορίζονται με την προσβαλλόμενη πράξη. Σύμφωνα με το από Φεβρουαρίου 2007 τοπογραφικό διάγραμμα του Τοπογράφου Μηχανικού Ν. Καλαντζή, που προσκομίζεται από την αιτούσα, η φερόμενη ιδιοκτησία της, που καταλαμβάνεται από την οριογραμμή του αιγιαλού, αποτελείται από τμήμα Β, εμβαδού 18.736 τ.μ., τμήμα Γ, εμβαδού 1.663 τ.μ. και τμήμα Δ, εμβαδού 5.803 τ.μ., ενώ το τμήμα Α της ίδιας ιδιοκτησίας, το οποίο εμπίπτει στην καθοριζόμενη ζώνη παραλίας και τη οριογραμμή του παλαιού αιγιαλού και το οποίο έχει εν μέρει μπαζωθεί, έχει εμβαδόν 17.369 τ.μ. Ενόψει αυτών, με έννομο συμφέρον ασκείται η κρινόμενη αίτηση.
6. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, στα οποία περιλαμβάνεται η 130/2006 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αρτας, στο παραπάνω φυσικό ιχθυοτροφείο, του οποίου η μείζων έκταση φέρεται να ανέρχεται σε 400 περίπου στρέμματα μαζί με τη χερσαία ζώνη που το περιβάλλει, είχε αρχικά αποκτήσει δικαίωμα εξουσίας (τεσσαρούφ) δυνάμει του οθωμανικού δικαίου η Μονή Παναγίας Κορωνησίας. Το δικαίωμα αυτό, ως εμπράγματο δικαίωμα που χορηγήθηκε σε ιδιώτη με τίτλο του Οθωμανικού Κράτους, περιελήφθη στα δικαιώματα που αναγνωρίστηκαν με την σύμβαση της 20ης Ιουνίου 1881 μεταξύ της Ελλάδας και του Οθωμανικού Κράτους, η οποία κυρώθηκε με το ν. ΑΖ΄ της 11ης Μαρτίου 1882. Το εν λόγω δικαίωμα εξουσίας αναγνωρίστηκε με το 2648/1917 διάταγμα της Προσωρινής Κυβέρνησης της Θεσσαλονίκης, το οποίο κυρώθηκε με το ν. 1072/1917. Δυνάμει του άρθρου 49 του ν. 2052/1920, αυτό το δικαίωμα εξουσίας μετατράπηκε σε δικαίωμα συγκυριότητας, το οποίο ανήκε κατά ποσοστό 4/5 στον πρώην δικαιούχο εξουσίας και κατά ποσοστό 1/5 στο Ελληνικό Δημόσιο, με τα άρθρα, όμως, 101- 104 του π.δ. της 12.11.1929, το δικαίωμα συγκυριότητας του Δημοσίου καταργήθηκε και η συγκυριότητα της Μονής Παναγίας Κορωνησίας στο ιχθυοτροφείο μετατράπηκε σε πλήρη κυριότητα. Στη συνέχεια, με το άρθρο 21 του ν. 4684/1930 η παραπάνω Μονή και η Μονή Παναγίας Ροδιάς συγχωνεύθηκαν με την αιτούσα, το δε δικαίωμα κυριότητας της συγχωνευθείσας μονής στο ιχθυοτροφείο περιήλθε στην αιτούσα. Τέλος,

με το π.δ. της 7.12.1932 “Περί διαχωρισμού της ακινήτου περιουσίας της Ι. Μονής Προφήτου Ηλιού Πρεβέζης” (Α΄ 240), το ιχθυοτροφείο, με την ονομασία “Ιχθυοτροφείον Σακολέτσι” και την ένδειξη θέσης “Εγγύς Λίμνης Τσουκαλιό (Κορωνησία Αρτας)” περιελήφθη στα στοιχεία της ακίνητης περιουσίας της αιτούσας που ορίσθηκαν ως διατηρητέα περιουσία της και παρέμειναν στη διαχείρισή της. Με την παραπάνω 130/2006 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άρτας, η οποία εκδόθηκε επί διαφοράς της αιτούσας με ιδιώτες και το Δήμο Αμβρακικού, λόγω επιχωμάτωσης από αυτούς τμημάτων της παρόχθιας και λιμναίας έκτασης του ιχθυοτροφείου, η αιτούσα αναγνωρίσθηκε κυρία των εν λόγω τμημάτων. Το επίμαχο ιχθυοτροφείο, με την ένδειξη “Ιχθ. Σακουλέσι”, απεικονίζεται στον από Σεπτεμβρίου 1986 χάρτη ν. Αρτας της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού. Περαιτέρω, με το 119/25.6.1949 έγγραφο της Κοινότητας Κορωνησίας προς τη Μητρόπολη Νικοπόλεως και Πρεβέζης γίνεται αναφορά στα προβλήματα λειτουργίας του ιχθυοτροφείου και ζητείται η διάθεση κονδυλίου για τη διάνοιξη αύλακα, “...προκειμένου να εισέλθουν τα ύδατα εκ της ανοικτής θαλάσσης ...”, στο δε 1528/4.4.1996 έγγραφο του Υπουργού Γεωργίας, με θέμα “Αλιευτική διαχείριση ιχθυοτροφείου “Σακολέτσι”, αναφέρεται ότι το εν λόγω ιχθυοτροφείο δεν αποτελεί δημόσιο κτήμα και η αλιευτική του διαχείριση δεν ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Γεωργίας. Εξάλλου, η αιτούσα προσκόμισε ιδιωτικά συμφωνητικά εκμίσθωσης του ιχθυοτροφείου των ετών 2004, 2009, 2011 και 2012 καθώς και την από 15.3.2007 γνωμάτευση Βιολόγου - Ιχθυολόγου, στην οποία αναφέρονται οι τεχνικές επεμβάσεις που έχουν πραγματοποιηθεί στο ιχθυοτροφείο αυτό, προκειμένου να αποφευχθεί η έξοδος των ιχθυοαποθεμάτων προς την ανοιχτή θάλασσα (ιχθυοφραγμοί, ενίσχυση των αμμολωρίδων με αδρανή υλικά). Τέλος, ενόψει καθορισμού των ορίων αιγιαλού και παραλίας στην περιοχή της Κορωνησίας, η αιτούσα, με το 97/16.5.2005 έγγραφό της, το οποίο εισήλθε στην Κτηματική Υπηρεσία Ν. Άρτας με αριθμό πρωτ. 375/19.5.2005, ζήτησε να ληφθούν υπ' όψιν τα ιδιοκτησιακά της δικαιώματα στην περιοχή αυτή.

7. Επειδή, η ύπαρξη και λειτουργία φυσικού ιχθυοτροφείου αποτελεί παράκτιο φυσικό πόρο, ο οποίος, κατά τα αναφερόμενα στη σκέψη 2, επηρεάζει τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού και της παραλίας, λόγω της φυσικής του διαμόρφωσης και των επεμβάσεων που απαιτούνται για τη λειτουργία του. Εν προκειμένω, από τα στοιχεία που παρατέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη και ιδίως την 130/2006 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άρτας, το π.δ. της 7.12.1932, τον από Σεπτεμβρίου 1986 χάρτη Γ.Υ.Σ, τα έγγραφα 119/25.6.1949 της Κοινότητας Κορωνησίας και 1528/4.4.1996 του Υπουργού Γεωργίας και το μισθωτήριο έτους 2004 προκύπτει, χωρίς να αμφισβητείται από το Δημόσιο, η από μακρού χρόνου ύπαρξη και λειτουργία του ιχθυοτροφείου “Σακολέτσι” στην επίμαχη περιοχή, το οποίο εξακολουθούσε να λειτουργεί κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης. Η ύπαρξη και

τα όρια, ωστόσο, του φυσικού αυτού πόρου δεν ελήφθησαν με οποιοδήποτε τρόπο υπόψιν για τη χάραξη των ορίων του αιγιαλού και της παραλίας, δεδομένου ότι καμία μνεία του ιχθυοτροφείου δεν γίνεται στην προσβαλλόμενη πράξη ή στα στοιχεία που προηγήθηκαν της έκδοσής της, σε αντίθεση με την ιχθυόσκαλα και τις αυθαίρετες κατασκευές ιδιωτών και του Δήμου Αμβρακικού, τα οποία μνημονεύονται ως τεχνικά έργα στον αιγιαλό, την παραλία και τον παλιό αιγιαλό και απεικονίζονται στο σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα. Επομένως, η προσβαλλόμενη πράξη αιτιολογείται πλημμελώς ως προς τη χάραξη των ορίων του αιγιαλού στη θέση της φερόμενης ιδιοκτησίας της αιτούσας, αλλά και ως προς τον καθορισμό της ζώνης παραλίας, η οποία επηρεάζεται από τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού., κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την αίτηση. Περαιτέρω, από τα παραπάνω στοιχεία προκύπτει ότι η δικαιοπάροχος της αιτούσας Μονή Παναγίας Κορωνησίας είχε διακατοχικό δικαίωμα εξουσίας στην επίδικη έκταση του ιχθυοτροφείου, τμήμα της οποίας καθορίσθηκε ως παλιός αιγιαλός, σε χρονικό σημείο προγενέστερο του έτους 1884, έκτοτε δε από τα προαναφερόμενα δημόσια έγγραφα προκύπτουν πράξεις διαχείρισης εκ μέρους της ανωτέρω δικαιοπαρόχου της αιτούσας καθώς και της ίδιας της αιτούσας στην έκταση του ιχθυοτροφείου, του οποίου η λειτουργία δεν είχε διακοπεί. Με την προσβαλλόμενη απόφαση έγινε, ωστόσο καθορισμός της οριογραμμής παλαιού αιγιαλού χωρίς να προσδιορίζεται η χρονολογία δημιουργίας του, παρότι με το 375/19.5.2005 έγγραφό της προς την Κτηματική Υπηρεσία Ν. Αρτας η αιτούσα ζήτησε να ληφθούν υπόψιν τα ιδιοκτησιακά της δικαιώματα ενόψει αυτού του καθορισμού. Συνεπώς, η προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογείται πλημμελώς και ως προς τον καθορισμό της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού, όπως βασίμως προβάλλεται. Με τα δεδομένα αυτά, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση ως προς τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού, στη θέση της φερόμενης ιδιοκτησίας της αιτούσας, και η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση, προκειμένου να προβεί και πάλι στη χάραξη των ορίων αυτών, κατόπιν αιτιολογημένης κρίσης σχετικά με την ύπαρξη του ιχθυοτροφείου.